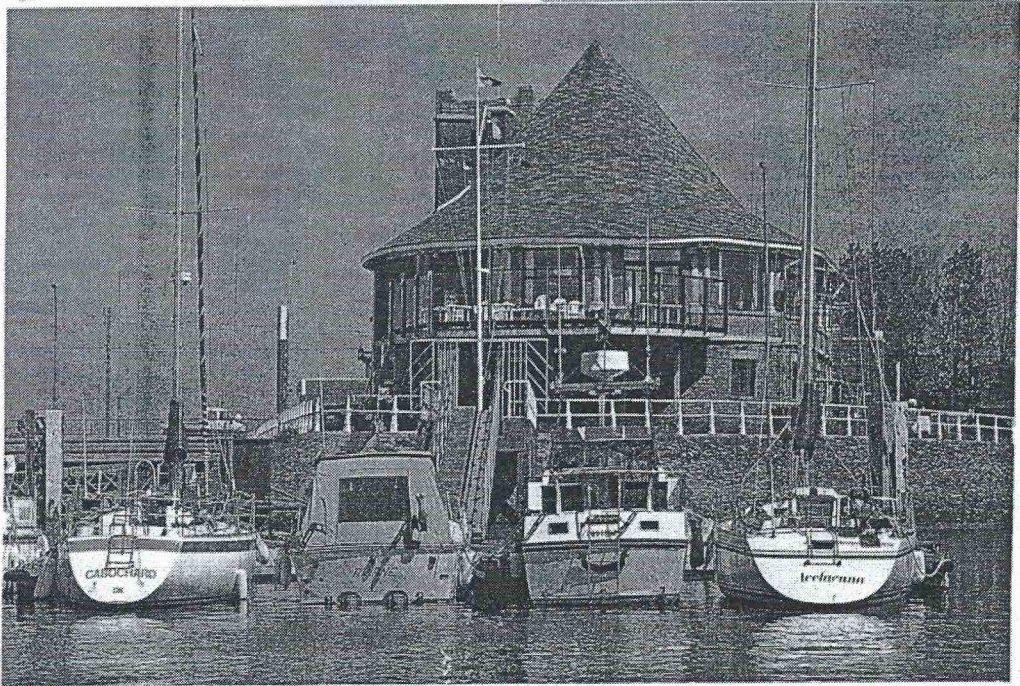

De Koninklijke Yacht Club Oostende

Onder impuls van koning Leopold I werd de Yacht Club gesticht op 16 april 1846 als "Cercle des Régates". De stichters waren één voor één pioniers over wie boekdelen geschreven kunnen worden.

De eerste voorzitter, Edouard Belleruche (°7 april 1792), eigenaar van de Cercle du Phare, een luxueuze instelling gebouwd rond de voet van de eerste vuurtoren, stelde zijn lokaal ter beschikking van de leden.

Omdat het gebouw op de vestingen van Oostende stond en er weinig ruimte was, werd het secretariaat gevestigd in een straat die Belleruche zelf gelegd en verkaveld had en die de Geneverbrug, over de wallen, verbond met de stad. Deze straat kreeg de naam "rue du Cercle" omdat het kantoor van de "Cercle des Régates" daar gevestigd was. Later werd deze naam verkeerd vertaald als "Cirkelstraat".

Edouard Belleruche werd naar Londen gestuurd als diplomaat en plaatscommandant. Kolonel Deladriere (1788-1855) nam zijn plaats in als voorzitter. Hij had zeven verwondingen opgelopen tijdens de veldslagen van Napoleon en droeg steeds zijn erelegioen.

De zeilwedstrijden, een nieuwe rage in België, werden verzekerd door de Brit James Lindsay Finch, uitbater van de "Cercle du Phare" en zijn zoon Willy Finch (1854 – 1930) toen nog geen kunstschilder, maar beiden verwoede zeilers. De overige bestuursleden waren officieren van de eerste "Marine Royale" en enkele gemeenteraadsleden.

In 1853 veranderde de naam van de vereniging in "Yacht Club d'Ostende" en de jachten werden gemeerd in het eerste en tweede handelsdok nabij de Kapellebrug. De witte jachten van deze tijd hadden talrijke bemanningsleden aan boord en lagen tussen driemasters die guano aan het lossen waren en de eerste stoomschepen die kolen

bunkerden. Dit was voldoende om onze toekomstige koning Leopold II in het harnas te jagen. Hij was echter niet alleen : de Luikse notaris Louis Delbouille (1825 – 1897), die de vestingen aan het verkavelen was, Minister de Smet de Naeyer, die grote plannen opzette en de toenmalige voorzitter baron Louis de Hemptinne, die zijn invloed in de weegschaal legde, waren dezelfde mening toegedaan.

In de schaduw van Leopold II werkten uitstekende architecten zoals Victor Horta (1861 – 1947) en Georges Hobe. Die laatste kreeg de opdracht een nieuw clubhuis te bouwen in de achterhaven. Het was een precaire vergunning op gronden van het Bestuur van Bruggen en Wegen.

Georges Hobe was geboren in Brussel op 7 januari 1854 als zoon van een meubelmaker en begon zijn loopbaan als decorateur.

Hobe had één van de gebinten van het museum van de dierentuin in Antwerpen ontworpen evenals het koloniaal museum in Tervuren. Hij tekende ook de plannen van het casino van Namen met zijn beroemde speelplein.

Hij tekende het clubhuis in Victoriaanse stijl en het binnenwerk in Romaanse bogen. Op de benedenverdieping zijn de muren 15 cm dik. Daarom deden deze vertrekken ook dienst als slaapplek voor de bemanning van de U-boten tijdens de twee vierjarige bezettingen. De totale kostprijs bedroeg 125.000 frank.

Hobe werd in 1918 benoemd als gemeentelijk architect van De Panne waar hij, net zoals in Spa, talrijke mooie villa's liet bouwen. Hobe overleed in Brussel in 1936.

Vóór de Tweede Wereldoorlog was de eerste verdieping omringd door een wandelgaanderij. Die werd waarschijnlijk afgeschaft wegens plaatsgebrek, omdat de jachting minder zo elitair geworden was en dus toegankelijk voor meer leden. De twee wereldoorlogen brachten veel schade aan het gebouw, dat diende als legerlogement. Op de toren kwamen zoeklichten en licht afweergeschut. De twee vierjarige Duitse bezettingen richtten niet veel schade aan aan het clubhuis, maar de Engelse bezetting die daarop volgde, was fataal voor alle versieringen.

De club organiseerde ieder jaar internationale zeilwedstrijden, naar Dover, Ramsgate en Helgoland. De jachtclubs van Nieuwpoort, Blankenberge en Zeebrugge waren afdelingen van de RYCO. Nog steeds maakt de Yacht Club er een erepunt van ieder jaar op het nationale podium te staan.

Volgens een artikel verschenen in "Le Carillon" van 14/15 juli 1906, werd het clubhuis met veel luister open verklaard op 22 juli 1906.

De bouwkosten werden gedragen door inschrijvingen en obligaties door de leden van de club. Enkele oudgedienden beweerden dat "comtesse de Vauban" er in het begin de meerderheid van bezat.

Koning Albert I verleende op 5 juni 1910 de titel van "Royal Yacht Club d'Ostende".

In 1944 werd overdreven gebaggerd aan de kaai van de toenmalige Tilbury boten, voor het lossen van de geallieerde transportschepen (Antwerpen was nog niet bevrijd) en daardoor zakte de zuidkant van het clubhuis 10 cm. Dit gebouw is namelijk gebouwd op opgevolde grond van de spuikom gelegen achter de "Franse Sluis". Die laatste bevond zich ter hoogte van de thans afgedankte zeevaartschool. In 1970 begaven enkele eiken damplanken het aan de voet van de kaaimuur en het gebouw zakte opnieuw 5 cm aan de zuidkant. Geen paniek echter, alles is verstevigd.

In 1974 werden de statuten vertaald en werd Nederlands stilaan de omgangstaal.

De toenmalige voorzitter Robert Ouvry ondernam in de jaren tachtig stappen om het clubgebouw te laten klasseren. Dit werd echter afgeraden omdat er plannen waren voor een nieuwe zeesluis waardoor de RYCO zou moeten verhuizen naar een andere locatie. De plannen voor de zeesluis gingen echter niet door en onder het voorzitterschap van Jean-Paul Mestdagh werd het clubgebouw dan toch geklasseerd op 19 februari 2002.

Op 1 maart 2005 werd begonnen met de vernieuwing van de pontons, een werk dat reeds jaren beloofd was.

Artikel van Robert Ouvry, 17de voorzitter van de RYCO, aangevuld door Jean Paul Mestdagh, 18de voorzitter.